

CHUYỆN LỊCH-SỬ và NHÂN QUẢ

Ngô-Nấm.

Người Tây phương thường nói ‘WHAT GOES AROUND , COMES AROUND’ Câu chuyện lịch sử sau đây về mối liên hệ giữa hai danh nhân lỗi lạc của thế giới trong thế kỷ 20 và vài biến cố của thế chiến thứ hai, đưa chúng ta chiêm-nghiệm về lý nhân quả giữa chôn ta bà này.

Người nông phu nghèo đó là ông Fleming ở Tô-cách-Lan. Một hôm, trong lúc đang chăm chỉ cuốc đất ngoài đồng để kiếm sống, nuôi gia đình, ông nghe tiếng kêu cứu vọng ra từ phía bãi lầy vùng bên cạnh. Vất cuốc, ông vội-vã chạy gấp về hướng có tiếng kêu la để tiếp cứu. Nơi đây, thật hãi hùng, một cậu bé đang bị lún dần xuống bãi sinh lầy đen thối. Cậu vừa kêu la, vừa vùng vẫy, cố vươn lên, nhưng vô hiệu, vì cậu đang bị lún xuống dần và sinh lầy đã dâng cao tới ngực. Nông phu Fleming không quản hiểm nguy, đã liều mình nhảy xuống vũng lầy và lập thể cứu được cậu bé sắp chìm vào cõi tử hãi hùng!

Thế rồi, ngày hôm sau một cỗ xe lộng-lẫy tiến đến xóm nghèo của ông nông phu. Một nhà quý tộc với y phục sang trọng bước ra và tự giới thiệu là cha của đứa bé mà nông phu Fleming đã cứu sống ngày hôm qua.

“Tôi đến đây để xin trả ơn ông, may nhờ có ông đã liều mình cứu được mạng sống con trai tôi”; nhà quý tộc ân cần nói.

“Xin cảm ơn ngài, nhưng tôi không thể nhận trả ơn trong việc làm cứu độ sinh mạng con người”; người nông phu lễ phép đáp.

Trong lúc đó cậu con trai của người nông phu vừa bước ra cửa túp lều lụp xụp, ngơ ngác nhìn người khách lạ.

“Có phải thiếu niên đó là con trai của ông không?”; nhà quý tộc hỏi.

“Vâng, thưa phải”

“Vây, mong ông nhận cho tôi được làm một hạnh nguyện này. Cho tôi được đài thọ cậu bé ăn học tại các học viện có cùng mức độ giáo dục mà con tôi đang được hưởng. Nếu thiếu niên này có tâm hồn cao quý như cha nó, tôi tin chắc rằng sau này cậu sẽ trở thành mẫu người mà hai chúng ta sẽ được hãnh diện.”

Hảo ý đó của nhà quý tộc được thực hiện. Con trai người nông phu nghèo Fleming được gọi vào học các trường tốt nhất ở Anh quốc cho đến khi cậu tốt nghiệp Bác sĩ Y- khoa tại St. Mary’s Hospital Medical ở Luân-Đôn, và rồi trở thành một danh nhân lòng lẫy của thế giới do việc ông đã phát

minh ra thuốc trụ sinh PENICILLIN. Đó là nhà bác học Sir Alexander Fleming, đoạt giải Nobel Y-khoa 1945.

NHÂN QUẢ vẫn trùng trùng duyên khởi ! Thời gian trôi qua , rồi một chu kỳ nhân quả khác !! vì mấy năm sau cũng chính người con trai nhà quý tộc đã từng được cứu ở vũng lầy lại bị bệnh sung phổi hiểm nguy , và PENICILLIN là thần dược duy nhất đã cứu mạng sống người này vào thời buổi đó! Thời buổi mà sung phổi là nan y.

Danh tánh nhà quý tộc? , Lord Randolph Churchill.

Danh tánh quý tử của ông ta? , Sir Winston Churchill.

“ Nhân lành sanh quả ngọt “ . Câu chuyện lịch sử trên cho thấy, dù một người nghèo nàn như nông phu Fleming, hay một người quyền quý cao sang như Lord Randolph Churchill đều có được cơ duyên gieo nhân lành, để sanh quả ngọt cho con cháu, cho cả nhân loại gặt hái.

Khi đại chiến thế giới thứ hai bùng nổ thì năm sau đó vua George VI tiên cử ông Winston Churchill làm Thủ-tướng thay thế ông Neville Chamberlain trong khi quân Đức tiến quân như vũ bão xâm chiếm hầu hết các nước Âu Châu, và Anh quốc đang rung động. Ông là một trong “The Big Three”, cùng hai nhà lãnh đạo Mỹ, Nga chỉ huy cuộc chiến chống Đức quốc xã và trục Phát-xít. Công việc đa đoan, trách nhiệm nặng nề, nên năm 1943 sau khi dự hội Yalta về, ông mắc bệnh phổi. Nhờ trụ sinh penicillin mà ông được bình phục nhanh chóng. Ông phụng sự Anh-quốc cả một chuỗi thời gian 69 năm trường, từ khi là một thiếu úy (1895) dưới triều Nữ Hoàng Victoria cho đến khi hưu trí (1964) dưới triều đại chắc - chiu của bà (great-great- grand- daughter) , tức là Nữ Hoàng Elizabeth II. Sir Winston Churchill được vinh danh là công dân danh - dự của Hoa-Kỳ. Ông là người đã cảnh-giác thế giới về bức màn sắt Nga-sô-viêt và

hiềm-họa cộng - sản. Câu danh ngôn ông để lại cho đời :

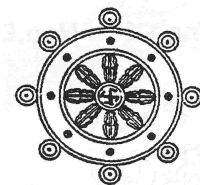
“We make a living by what we get . We make a life by what we give “

Trong lịch-sử chúng ta cũng thấy kẻ ‘gieo gió sẽ gặt bão‘ ,hay kẻ tạo nghiệp nhân thì lãnh nghiệp quả. Trong thế chiến thứ hai, quân Nhật thành-linh mở trận không-tập đột kích Trân Châu cảng ngày 7-12-1941, dội bom xuống làm tan nát Hạm đội Thái-bình-dương,gây thiệt hại trầm-trọng lần đầu tiên trong lịch-sử Hai-quân Hoa-Kỳ. Tại Việt-Nam,Nhật chiếm đóng,bắt nhổ lúa trồng cây đay ở miền Bắc, đốt lúa để có nhiệt-năng chạy máy, đã gây nên nạn đói năm 1945 cho hai triệu người Việt-Nam. Nghiệp nhân trên phải chặng đã đưa đến nghiệp quả là hai quả bom nguyên-tử dội xuống Hiroshima ngày 6-8-1945 và xuống Nagasaki 3 ngày sau đó gây nên tử vong trên 150 ngàn người, và thêm nhiều tử vong do hậu quả của bụi phóng xạ nguyên-tử.

Nhân Quả ấy còn truyền kiếp hay đã chấm dứt?, đã tiêu tan ?

Đã tiêu tan !. Vì lẽ hai quả bom nguyên-tử kia đã đưa đến chấm dứt đệ nhị thế chiến, ngăn được sự đổ máu của hàng triệu sinh-linh trên địa cầu., và điều hiển-lộ về sự giải nghiệp này là Nhật và Mỹ đã trở thành đồng-minh kinh-tế,và giàu có thịnh vượng nhất thế-giới.

‘WHAT GOES AROUND , COMES AROUND ‘, Nó tương-tự như cảnh trí hai hiệp-sĩ phi ngựa đuổi nhau ở lòng đèn kéo quân , vì điểm bắt đầu sẽ là điểm đạt tới, và cứ thế vòng ,tiếp vòng ... trong luân-hồi , và nghiệp nhân đưa đến nghiệp quả ❁